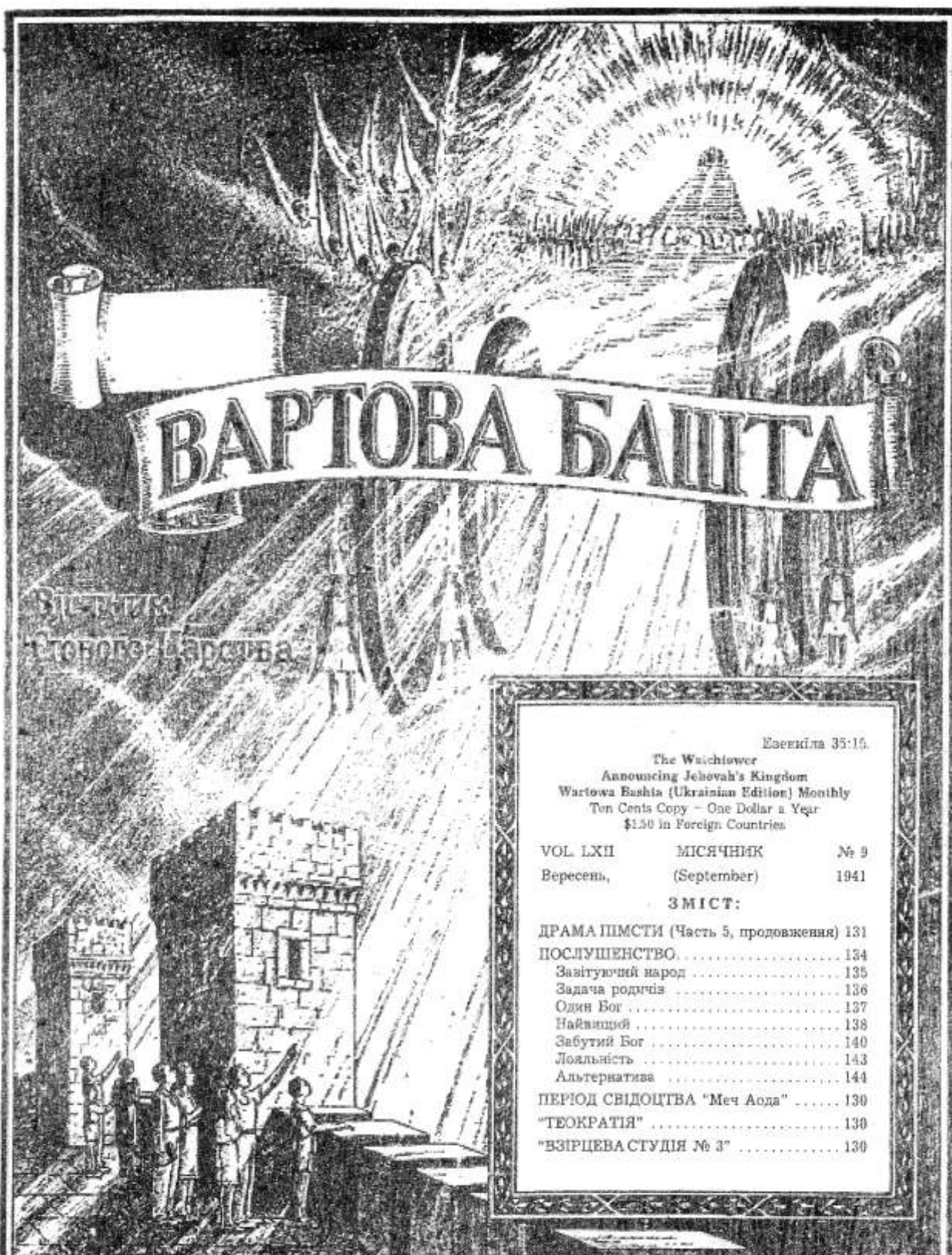

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Слово Божє

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashis (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL LXII МІСЯЧНИК № 9
Вересень, (September) 1941

ЗМІСТ:

ДРАМА ПІМСТИ (Часть 5, продовження)	131
ПОСЛУШЕНСТВО	134
Завітуючий народ	135
Задача родичів	136
Один Бог	137
Найвищий	138
Забутий Бог	140
Лояльність	143
Альтернатива	144
ПЕРІОД СВИДОЦТВА "Меч Аода"	130
"ТЕОКРАТІЯ"	130
"ВЗІРЦЕВА СТУДІЯ № 3"	130

«ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА» - Іса 43:12

ВАРТОВА БАШТА

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.,

Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, President W. E. VAN AMBERGEN, Secretary

"Діти твої навчатимуться не самі Єгови, і великий мир і гаразд буде проміж силами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАВНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя своїм сотворінням; що Абогос був початком Него творива, і Ного активним чинником у творенні всіх речей; що Абогос є тепер Господом Ісусом Христом у слові, одягнений в уявку силу в небі й на землі, і є Головою Божою Чинником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і зверхнього чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних а людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і жививши його в небі понад всі інші істоти й понад всі ясні ймена й одягнув його в уявку силу й власть.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною лкхої Яма — Єгови, і що Ісус Христос є головою Урядників її й правлячим Царем світа; що помазали й вірні послідовники Ісуса Христа а ділами Силу, членами Єгової організації й Ного свідками, яких задання й призначення а свідкувати про освященість Єгови, звіщати про Ного задуми нагледом людства, як про це є записано в Біблії, і нести онові царства усім, що бажають довідатися про них.

ЩО СВІТ скінчиться, і Єгова посадить Господа Ісуса Христа на престолі власти, який счинив Сатану з неба й почав установляти Бже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер вичалося; що наступити велике діло Господня буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть далі виконувати Божий приказ: "освяняйте землю" праведними людьми,

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особистої допомоги свідкам Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й інші средства публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всецільно й беззастережно стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Ного олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечності, ані його сторінки не є створені для особистих справ.

Річна Передплата

У звичайних Державах вносять \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 5 ш. Передплату в Зв'язаних Державах треба писати через поштової переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба писати впрямост до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна писати до Бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштової переказ.

Закордонні Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australia 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просьби в кожному случаї адресувати на Ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі ширі студенти Біблії, що з причини бідності, убогості або якогось нещастя не можуть замовити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони надішлють записку до видавців раз у рік, зазначивши причину такої записки. Цим ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письмової записки кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку на отримання передплати нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба є це пошесті. На просьбу зміниємо адреси в протязі одного місяця. Одна місяць перед скінченням передплати, вислаємо картку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ПЕРІОД СВИДОЦТВА "МЕЧ АОДА"

Весь місяць лютий триватиме зимовий період особливої діяльності. Назва цього періоду звертає увагу на ревність, енергичність і мужність Аода при вживанні свого меча проти царя Єгона і котрі-то якості подібно вживатимуть всі видавці Теократії протягом цього періоду. Місяць лютий відкриває щорічну тримісячну кампанію Вартової Башти, тож всі видавці зосередяться на тому, щоб забезпечити підписку на "Вартову Башту" і пожертвувати як нагороду книгу "Релігія" і книжечку "Задоволені" і все це за пожертвування одного долара. Підготуйтеся тепер до цього свідцтва і по можливості відвідайте місцеві службові зібрання де обговорюється і організовується ця кампанія. Пишіть в це бюро якщо вам потрібні рекомендації. Для оформлення датків, щоб створити загальний звіт роботи та її результатів будьте добрі здайте ваш особистий звіт що ви вже зробили.

"ТЕОКРАТІЯ"

Ця нова книжечка Судді Рутерфорда із 64 сторінок пропонує найясніший і найкращий до цього часу опис головного на нинішній час питання у світі, "Теократію". Видимі дії її роєдставників на землі є ясно показані, разом із зловим протипривенством, котре вони зустрічають по

всьому світу. Особливо гарна обкладинка возвеличує Теократію, змальовуючи в різнокольоровій ілюстрації і розділення людей в цьому найбільшому спірному питанні та їх остаточна долю. Отримайте копію цієї книжки тепер, жертвуючи 5 ц. і студіюйте її перед тим ніж її загально будуть розповсюджувати як і було повідомлено.

"ВІРЦЕВА СТУДІЯ № 3"

Ця нова книжечка, змістом 32 сторінки і котра є оправлена в кінці лупки, покриває серію книжечок Взірцевої Студії виданих поперед. Зміст свої книжечки покриває найновіші лекції Судді Рутерфорда відбиті на шилістках, а іменно, "Релігія як, Світовий Лік", й "Конець". Ця книжечка є дуже цікава, навіть в тім разі коли ви не маєте згаданих повисли фотографічних шелестівок. При допомозі свої книжечки хто будь, (що говорить англійською мовою), може провадити візірцеву студію Біблії в дома або де инде. Заордеруйте кілька таких книжечок Взірцевої Студії № 3 для тих, що ви надістесь, що вони спільно з вами будуть студіювати Біблію. Ця книжечка (в англ. мові) буде вам вислана оплаченою поштою по отриманню 5 ц. офіри. Зборів слуги повинні зібрати ордери і прислати їх гуртово для всіх тих, що бажають мати копію такої книжечки.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXII

Вересень, 1941

№ 9

ДРАМА ПІМСТИ

[Продовження]

Часть 5

*"Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру вибрати має.
Душа його буде в щасті, і рід його наслідить землю". - Пс. 25:12, 13.*

Цього не може зрозуміти і оцінити той, хто не має видіння Божих замірів. Але це можуть зрозуміти і оцінити любимої справедливості, коли будуть пам'ятати, що Яіля відіграла частку в пророчій драмі, предсказуючи Божий замір знищити ворога в недалекому часі. Ділаючи по приказу Господа, вона не могла бути винуватою у злочині. Її чин був цілком пророчим і виконанням заміру Єгови. Однак, чин Яілі аніскільки не предсказував те, що в сповненню цієї частки пророчої драми Християни мають вбивати яке-будь сотворіння. Спірне питання було порушене між демонами, котрих диявол є головним, і Єговою; тобто, між релігією або демонським почитанням і послухом та почитанням Бога Єгови. Убивство Сизари представляло знищення релігії або демонізму. Релігійні тлумачі можуть бути вибачені за свою позицію гострої критики проти Яілі. Вони не бачуть і через те не можуть оцінити драми і її значіння, тому що вони знаходяться в темряві. Якщо б вони бачили, що існує боротьба на смерть між почитанням дияволів і почитанням Всемогучого Бога, і що релігія знаходиться на стороні диявола і проти Бога, то напрям многих цих тлумачів був би, без сумніву, іншим.

⁴³ Сьогодні релігія (і її прихильники) стала мертвою, і мертвим фактором для людей доброї волі до Бога. Такий був стан Сизари, коли наметовий цвях пройшов через його висок. Ті люди, що люблять справедливість а ненавидять беззаконня, стають тепер рішучо проти релігії, бо релігія – це продукт сатани і провадить до смерті, тоді як почитання Всемогучого Бога і Ісуса Христа провадить до життя. Ті люди доброї волі мусять вибрати між дияволом і Єговою, отже, вони мусять залишити релігію і повернутися вповні і цілковито до Християнст-

ва, якщо вони бажають жити. Вони мусять умертвити релігію, ставши одважно й непохитно проти неї, заявляючи іншим, що релігія є смертельним ворогом. Ця частка драми, яку відіграла Яіля, показує, що всі люди доброї волі до Бога, і котрі бажають знайти прибіжище й життя, мусять непохитно стати проти релігії і тому, образно кажучи, мусять убити релігію так, щоб з їхнього погляду релігія стала цілком мертвою. Що стосується покарання релігійоністів, то Господь постарается про те. Людські сотворіння не мають нічого дочинення з тим. Це не є частю роботи людей, котрі посвятилися Господу, щоби карати інших з причини їх вірування чи практикування релігії. Їх задача є говорити правду. Єдиним зобов'язанням тих, що стали по стороні ТЕОКРАТІЇ – це бути слугами Бога Єгови і повідомляти людей, що релігія – це сіть, котра провадить до смерті; так як Бог заявив своїм типічним людям: "І звоюєш усіх народів, що Господь, Бог твій, оддасть тобі. Очи твої нехай не милують їх, і не служи-тимеш богам їх; бо се було б сіткою для тебе". (5 Мойс. 7:16) "Почали служити божицям їх, котрі для них сіткою стались". - Пс. 106:36.

⁴⁴ В драмі Яіля мусіла негайно вибрати, або диявольську релігію, представлену через Сизару, або йти з вибраним народом Єгови, котрому Єгова дав перемогу в битві, яка тільки що відбулась. Так і нині, ті одиниці, котрих представляла Яіля, тобто, люди доброї волі до Єгови, мусять скоро вибрати стати сильно по стороні Єгови і Його ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом. Вирішальний час настав! Тому до всіх людей приходить вість в цей день: "Вибирайте тепер, кому хочете служити"; вибирайте Бога Єгову і Його правитель-ство, або сатану і його лукавство. Нема середнього ґрунту. - Іс. Нав. 24:15.

⁴⁵ Жінка Яіля добре представляла організацію людей, котрі вибрали служити Богу Єгови і Його Царю, і котрі сформовані в організацію "великої громади". Вони становлять "інші вівці" Господа Ісуса Христа зібраних до Нього, і котрі, після Його слів, зроблені частию Його стада. (Йоана 10:16) Такі будуть становити земну частку Господньої організації, котрі служать Йому перед Його престолом. Однак, вони не становлять головну організацію, але знаходяться під нею. Ісус Христос є Господом і через те Головою над всією Божою організацією. Ті люди доброї волі утікають до Господа і ставлять себе під головну організацію аж до кінця Армагедону. Опісля "велика громада" разом з вірними пророками, згаданими в посланню до Жидів одинадцятій голові, становитимуть земну частку Господньої організації. Вони будуть організованим тілом, щоб виконувати на землі волю і прикази Господа. Яіля якраз представляла таких.

⁴⁶ Факт, що Яіля отримала признання Бога Єгови, мав би задовільнити кожду циду одиницю, що вона не була винувата у вчиненні злочину, але що вона була слугою Всемогучого Бога, відіграючи частку в пророчій драмі, значіння котрої тепер стає відкрито для помічі, потіхи і надії тих, що у випробуванні стоять сильно за Єговою і Його ТЕОКРАТІЄЮ. Написано в пророчстві відносно неї: "Між жінками в шатрах бувай благословенна". "Велика громада" і "князі" становитимуть організацію, тобто, будуть благословенні понад усіх людей на землі, і "велика громада" єдина буде більш благословенна від інших, що отримують життя. Вони разом з вірними пророками і іншими виконуватимуть заміри Єгови. "Велика громада", як Св. Письмо показує, виконає божественний мандат "Намножуйтеся і сповняйте землю". (1 Мойс. 1:28; 9:1) То буде найбільш благословенним привілеєм, бути ужитим Господом до виконання Його заміру, котрий Він виповів давно тому.

⁴⁷ Єговава дорога є звершена (Пс. 18:30) "Господь справедливий у всіх дорогах своїх". (Пс. 145:17) "Вказує смиренному дорогу свою". (Пс. 25:9) Чоловікові, який почитає Бога в душі і правді, Бог "вказує йому дорогу, яку має вибрати". "Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм". (Пс. 25:14) Однак, ніхто з прихильників релігії не зрозуміє цього, тому що вони є лукаві. (Дан. 12:10) Ці писання вияснюють причину, чому прихильники релігії не можуть бачити й зрозуміти заміру Єгови. Бог відкриває видіння свого заміру лише тим, хто безумовно посвятився Йому, і котрі тримаються осторонь Його ворогів. Завважте далі, як Він провадив і навчав свої "інші вівці" протягом останніх декілька років, і як Господь тепер кормить їх.

⁴⁸ У виданні *Вартової Башти* за 1 серпня

1932 р. і в книгах *Оправдання*, що вийшли в тому році, Єгова відкрив своїм людям, що цар Єгуй, котрий повбивав Баалових релігійоністів в Ізраїлі, представляв Ісуса Христа, Екзекутора Єгови, в Армагедоні, і також, що Йонадаб Рихабенко, котрого серце було з Єгуйом і проти демонського почитання або релігії, представляв тут людей доброї волі, котрі стали проти бісовського або релігійного почитання, і котрі будуть становити "велику громаду". Після 1936 р. факти ясно показують, що велике число людей доброї волі покинули релігію і стали на сторону Бога і Христа. Це сталося в тому році, що Бог відкрив своїм людям, що всяка релігія є обманливою сіттю виставленою дияволом, в котру многі непідозрілі і легковірні люди стали запані. У той час, як люди доброї волі пізнають правдивий опис і замір релігії, і що релігія є смертельним ворогом Єгової ТЕОКРАТІЇ під Христом, вони покидають релігію і вбивають її, і стають твердо по стороні Єгови і Христа. Ось так цим є показано, що Яіля відігравала важну частку в цій пророчій драмі, і котра показує, що кожда особа нині, що бажає знайти прибіжище, безпеченство і життя, мусить поставити себе на сторону Єгови і Його великого Теократичного Царя Ісуса Христа. Це те царство, за котре Ісус Христос велів всім своїм слугам молитися. (Мат. 6:10) Замість щоб молитися о мир між воюючими релігійними народами нині, коли президент цього вимагає, всі Християни повинні молитися за Царство, про яке навчав Ісус Христос, щоб Божя воля була на землі, як і на небі. Очевидно, загальні молитви всіх релігійоністів, які приношені за світовий мир між воюючими націями, не засилаються до Єгови, Всемогучого Бога, але засилаються до "бога віку цього", тобто, сатани диявола. Він сміється з їх молитов і поступає далі в своїх ділах лукавства, а його сліпі зведені тумани йдуть на його поведку.

⁴⁹ Саме тоді появився Барак, що вганяв за Сизарою. Яіля ж вийшла зустріч йому й каже: Ходи, я покажу тобі того, кого шукаєш. І як увійшов у намет, найшов Сизару мертвим там, і колок ще стирчав в вису в його". (Суд. 4:22) В цій точці Барак представляв Ісуса Христа яко Виконателя Єгови в Армагедоні. Яіль класу Господь Виконатель знаходить назначену на їх чолах, і цих Він збереже в Армагедоні. Противників ТЕОКРАТІЇ, котрі відмовилися поставити знак повідомлення, коли їм приносилося, Виконатель повбиває. (Дивись Езекиїла 9:1-6). Як Барак вганяв за Сизарою зображуючого головного представителя диявола на землі, так Господь зачинає роботу знищення релігійоністів, і це зображено Бараком, вганяючим за Сизарою.

⁵⁰ "Яіля ж вийшла зустріч" Бараку. Це показує її віру в слугу Єгови, що представляє ві-

ру "інших овець" Господа, коли вони виходять зустріч Господу і стають на Його сторону. Ці люди доброї волі виходять радо і стрічають Господа, і показують їх віру в Нього, і що вони знаходяться в ласці ТЕОКРАТІЇ. Вони знають, що Ісус Христос переслідує релігію і знищить її, і їх серце є з Ним. До Барака Яїля сказала: "Ходи, я покажу тобі того, кого шукаєш". Це подібно звіту чоловіка одягненого в лляну одягу з писарським приладом при боці в його, що прийшов в храм і звітував Господові: "Зробив я так, як ти мені приказав". (Езек. 9:11) Ці слова Яїли були доказом Бараку, що Яїля знаходилась цілком по стороні Ізраїльтян; і цим чином було представлено, що ті люди доброї волі, "інші вівці" Господа, стають по стороні Ісуса Христа, і що вони рішуче настроєні проти релігії і всякої форми бісовського почитання.

⁵¹ Барак знайшов Сизару мертвим в наметі Яїли. Однак, він не осудив її чин ані не привласнив слави собі. Він був задоволений тим, що Яїля вчинила. В сповненню цієї частини драми Господь Ісус показує своє задоволення і признание тим, що стали по Його стороні, і котрі умертвили релігію так далеко, як це відноситься до їх сердець. Коли Господь Ісус зачне битву Армагедон, тоді релігія побачить свій остаточний кінець. Він пильнує чи люди доброї волі є гідні пережити Армагедон; і якщо вони утекли з релігії і убили її наскільки це відноситься до них і стали твердо на сторону Єгови і Його ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, то вони можуть отримати цілковиту охорону. Отже, релігія не має сили над тими, що становитимуть "велику громаду".

⁵² "Так попустив тоді Господь Явинові, цареві Канаанському, власти перед Ізраїлем". (Суд. 4:23) Завважте це: ця божественна записка дає всю славу, честь і хвалу Єгови за надзвичайну боротьбу в тій битві, де Барак і Дебора були слугами. Так і в битві Армагедон жоден послідователь Ісуса Христа на землі не вживатиме фізичної сили проти жодного земного правительства чи організації, і ні один християнин не отримає ніякої честі і слави за знищення лукавого правління. Ісус Христос, Виконавець заміру Єгови, разом зі своєю невидимою армією доконає вбивання, і тому Св. Письмо заявляє, що Бог воює проти всіх своїх ворогів, і що всі Його вороги "землю лизатимуть", тобто, потерплять знищення.

⁵³ "І вагоніла рука Ізраїлева все важче над Явином, царем Канаанським, аж покіль они вигубили його". (Суд. 4:24) Вона була важкою над Явином, тому що Ізраїльтяни знищили Явіна і його армію. Це показує, що потім, як видима частина сатанської організації буде знищена в Армагедоні, тоді буде ще робота, в котрій Господь буде нищити сили лукавих демонів, гетьманом котрих є Гог, а тоді послідує знищення і

самого диявола. Тих лукавих одиниць Господь Ісус Христос цілковито знищить. (Жид. 2:14) Ось такий буде кінець лукавству на землі навіки, і ніколи воно вже не з'явиться. (Наума 1:9) Справедливе правительство Єгови переможе назавжди, і благословенні будуть ті, що знаходяться в ласці того правительства.

⁵⁴ Чому ці дні є небезпечні? Чому релігія являється головним інструментом, якого уживає диявол, щоб воювати проти тих, котрі вірно служать Богу Єгови? Чому так багато лукавих діл поповнених релігійоністами нині проти Божих слуг? Св. Письмо дає виразну відповідь. Давно тому диявол жадав слави, яку сотворіння давали Богу Єгови. (Єрем. 51:13) Диявол поставив спротивитись Всемогучому Богу і дістати для себе ту славу, і так про це написано, що диявол сказав: "Взійду аж на небо, над Божими зорями престал мій поставлю, ...рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься". (Іса. 14:13, 14) Щоб доклати ту лукаву й захланну ціль диявол мусів дістати попертя сотворіння і отримати їх поклонення. Те, що противиться волі Божій, було і є релігія, тому що релігія — це чинення всього супроти Божої волі. Сатана намовив многих ангелів йти за ним. Опісля він звернув всього світа в лукавство, за винятком лише декількох Бог Єгова потопом знищив тих лукавих одиниць на землі. Тоді диявол організував релігію з Нимрадом як своїм видимим представителем, щоб дістати почитання і просувати релігію. Від тоді релігія була постійно ужита дияволом, щоб обманювати людей, відвертати їх від Бога, наvertати до лукавства, і спонукати їх почитати все, крім Бога, і поповняти різні зловісні діла. Яко дальший доказ такого почитання, якого бажає диявол, він сказав до Ісуса: "Дам тобі всі царства [народи] землі, коли, припавши, поклонишся мені". (Мат. 4:8, 9) Ісус відкинув ту пропозицію, і тоді в ненависті диявол стягнув смерть на Господа Ісуса, і те він доконав при помочі релігії та своїх релігійних агентів.

⁵⁵ В цих днях передбачуваного просвітчення, чому свідки Єгови є так жорстоко переслідувані провідниками релігії? Причина є очевидна. Всі, що всеціло посвятилися Богу Єгови і Христу, почитають Бога в правді й в душі, і задля цієї причини диявол ненавидить їх. Диявол, знаючи що день остаточного розрахунку близько, стягає всяке можливе горе на тих, хто обнажає його головну зброю релігію і релігійних прихильників. (Одкр. 12:12, 17) Сатана і його легіони демонів контролюють умами релігійоністів, і тому лукавство росте й поширюється по землі, як трава, а всі беззаконники процвітають. Такі виконують діла проти Божих слуг, цілком нехтуючи закон Бога і закон людський. Диявол являється головним з між заговірників, котрий спонукає до поповнення цих лукавих діл.

⁵⁶ Чому Бог Єгова дозволяє тепер дияволу на таке переслідування своїх правдивих слуг? Відповідь із Св. Письма є отця: надати нагоду Християнам доказати їх вірність і невинність до Бога і Христа; і спричинити розділення народів, тобто, "козлів" або лукавих одиниць від Господніх "інших овець", котрі люблять справедливості і бажають бачити Божу волю виконану на землі.

⁵⁷ Знаючи кінець від почину, Бог Єгова порушив сотворіння багато віків назад установити пророчі драми, предсказуючи напрям, що візьмуть лукаві, і який буде їх кінець, і як Бог поведеться з ними, і як в кінці Він помститься за своїх людей. Переважно такі пророчі драми були записані і стали зрозумілими тепер для тих, що люблять Бога і Його царство, щоб зробити їхню віру сильною, щоб вони могли отримати потіху і побільшення надії, і щоб вони могли оставатися непохитними і на стороні Бога, і доказати, що визов сатани Єгови був ложний і украй лукавий. Таким чином вірні мають нагоду брати участь в оправданні Єгового ім'я. Через те вони є свідками, щоб звіщати про ім'я і царство Єгови, і через те средством просвітити людей доброї волі, щоб вони могли побачити, зрозуміти і вибрати дорогу життя. — Пс. 25:12, 13.

⁵⁸ Драма пімсти є великим заохоченням і потішенням для останка і їх співтоваришів тепер. Армагедон, остаточний розрахунок між Богом і дияволом, скоро візьме місце. Чи помститься

Бог за своїх людей тоді? Ісус відповідає: "Глаголю вам, що помститься за них незабаром". (Луки 18:8) Лише останок і "інші вівці" Господа вповатимуть і матимуть віру в ці обітниці.

⁵⁹ Коли Єгова положить кінець лукавству на землі? Св. Письмо відповідає, що в тому часі 'коли лукаві, як билина, буйно ростуть і беззаконники процвітають'. Це тепер вже є, бо ніколи не було так багато лукавства на землі; і це значить, що Армагедон є дуже близько. (Пс. 92:7, 8) І як Бог Єгова зведе рахунок з лукавими вчинками релігійоністів, які вони поповнили проти тих, що люблять Його? Він помститься на своїх противниках і буде милосердний до своїх людей, і визволить їх. — 5 Мойс. 32:43.

⁶⁰ Сьогодні релігійоністи поповняють незліченні лукаві діла проти свідків Єгови і їх співтоваришів. Це вони не роблять без позволення Єгови. Бог дозволив це лише на якийсь час, і протягом того часу ті люди доброї волі, що люблять справедливості, і ненавидять беззаконня, і бачуть ясно свою дорогу, щоб утекти з релігії, є проваджені Господом, щоб побачити і вибрати дорогу життя. Отже, це є великий привілей терпіти ради справедливості. Те терпіння буде лише на короткий час. Бог скоро воюватиме за своїх вірних людей. Його драма пімсти скоро сповниться в цілковитості. Всі Божі правдиві люди будуть оставатися тепер спокійними і сильно стоятимуть за ТЕОКРАТІЮ. Визволення наблизилося! А далі побідна пісня!

ПОСЛУШЕНСТВО

[Переложено з анг. "Вартової Башти", з 15-го лютого, 1941]

"Сину мій! Хорони слова мої, й заповіді мої ховай у себе. Хорони заповіді мої й жий і науку мою, як зіниці очей твоїх". — Прип. 7:1,2.

Єгова вимагає від своїх дітей повного послуху як умову, що передусе одержанню вічного життя. Через своє Слово Він робить натиск на те правило від часу Адама в Едені і аж до цього дня. Адам занедбав бути послухним приказам Бога Єгови і як наслідок, йому була смерть. Правила Божі не міняються, а є ті самі для всіх. — Мал. 3:6; Діян. 10:34.

² Крім того право на життя можна мати і зберегти лише з ласки Божої. Вічне життя можуть посідати лише ті, що є послухні Богу. Слово "отець" значить той від кого походить життя. Отже Бог є Отець тих, що отримують вічне життя. Він є джерело життя. (Пс. 36:9) Він дає і розпоряджається життям вічним через Ісуса Христа, свого Виконавчого Чиновника. "Плата бо за гріх смерть, дарування ж Бо-

же — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім". (Рим. 6:23) Немає іншого способу щоб можна знайти життя. (Діян. 4:12) Ісус Христос є Олюбленим Сином Божим, котрий каже: "Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого". (Пс. 40:8) Із-за свого повного і цілковитого послухенства до свого Отця серед найбільш тяжких обставин Ісус одержав безсмертя і найвище місце у вселенній після Єгови і право на чинення Єгової волі: "І здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, будши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної. Тим же і Бог Його високо возніс, і дав Йому ім'я, більше всякого імені, щоб в ім'я Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога

Отця." (Филип. 2:8-11) З причини свого цілковитого послуху Ісус Христос став Автором вічного спасення для всіх, що є послухні Йому. (Жид. 5:8,9) Це є найбільшої ваги розуміння цих фактів, якщо хтось хоче жити.

³ Весь людський рід родився в грісі, із-за вчиненого гріха Адамом, а тому всі його діти унаслідували смерть. (Рим. 5:12) Бог постарався о вибавлення і спасення людей від смерті через пожертвування чоловіка Ісуса на смерть. Отже Бог постарався о дар життя для всіх людей, що вірять в Господа Ісуса Христа як Спасителя і тоді згодилися бути послухними Божим законам і тому послухними Ісусу Христу: "Яко бо через непокору одного чоловіка грішними зробились многі, так і покорою одного праведниками зробляться многі."— Рим. 5:19.

⁴ Одиниця стається дитиною Божою, коли вона вірить в Бога і в Ісуса Христа, як свого Спасителя і тоді згаджується чинити волю Божу і в той час Бог заключає угоду з тою одиницею. Хто заключив угоду чи хто взятий в угоду з Богом Єговою, є в такому разі на шляху щоб одержати дар життя. До таких Єгова звертається своїми словами в Приповістках Соломона 7:1,2, яко перші тут наведені. Загальні правила оголошені в цих текстах відносяться до всіх людей, котрі будь-коли отримають життя вічне.

ЗАВІТУЮЧИЙ НАРОД

⁵ Єгова Бог вибрав Ізраїльтян як "народ для свого ім'я". В Єгипті Він заключив завіт з тим народом і підтвердив сей завіт на горі Синай. Сей народ через Мойсея, як свого посередника згодився чинити все, що Бог приказав їм і таким чином вони добровільно вступили в завіт. (2Мойс. 19:5,8) Як народ, Ізраїльтяни поламали свою угоду і втратили Божу милість, але там були декотрі, що осталися вірні своєму завіту. Всі ті, що сталися релігійністами були відкинуті Господом. Ті, що виконували Божий закон як наприклад Ісус Христос завжди чинить, зберігли свої душі.

⁶ Коли чоловік Ісус досяг тридцять років віку Він представив себе Богу і охрестився в Йордані, таким чином давши видиме свідоцтво, що Він вступив в завіт із своїм Отцем через жертву. (Луки 3:21-23) Ісус став головою і керівником позатипічних духових Ізраїльтян. Його ученики були натуральними Ізраїльтянами, одинадцять із котрих залишилися вірними і були взяті в завіт із Ісусом Христом для Царства Божого. Опісля в назначеному часі Бог почав вибирати з між не євреїв чи інших народів, людей для свого ім'я, котрі мали слідувати стопами Ісуса Христа. (Діян. 15:14) Ось так кожний, хто взятий в угоду мусить статися послідовником Ісуса Христа терплячи наруги подібно тим, що прийшли на Ісуса і бути вірним аж

до смерті. Такі вірні послідовники Ісуса Христа є духовими Ізраїльтянами вибрані Богом бути свідками для Його ім'я і Його Царства. Відносно них є написано: "Ви ж — рід вибраний, царське священство, нарід святий, люди прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви в дивне своє світло; ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; непомилювані, а тепер помилувані".— 1 Пет. 2:9,10.

⁷ То, що було написано в законі і в пророцтвах відноситься до всіх духових Ізраїльтян або Християн, що слідує за Ісусом Христом. В цій точці тут не може бути сумніву, як про це є написано: "Усе ж се прикладами сталося їм [буквальному Ізраїлю] приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов. Тим же, хто думає стояти, нехай глядить, щоб не впав. Тим, любі мої, втікайте від ідолського служення". (1 Кор. 10:11,12,14) "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію."— Рим. 15:4.

⁸ Такі правдиві послідовники Ісуса Христа є зроджені і прийняті Єговою і признані Ним як Його діти і ці мусять бути послухні до Бога Єгови їх Отця, наколи вони бажають отримати життя вічне. Вони сталися новими сотворіннями в Христі Ісусі, котрий стався Головою нового сотворіння чи духових Ізраїльтян: "Тим же, коли хто в Христі, той нове сотворіння є; старе минуло; ось стало все нове". (2 Кор. 5:17; Ефес. 1:22) Отримавши Духа Божого, ці водяться Його духом і являються Його синами: "Котрі бо Духом Божим водяться, ті сини Божі. Бо не прийняли ви Духа неволі, знов на боязнь, а прийняли Духа всиновлення, ним же покликаємо: Авва Отче! Сей самий Дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі".— Рим. 8:14-16.

⁹ Яко діти Божі вони мусять бути послухні Його приказам; інакше вони не можуть жити. До таких Бог Єгова каже: "Мій сину! Пам'ятай, чого я тебе навчаю, й ховай заповіді мої в серці". (Прип. 3:1) "Нічого не бійся, що маєш терпіти. Ось, диявол вкидатиме декотрих в темницю, щоб спокусити вас; і матимете горе десять день. Будь вірний аж до смерті і дам тобі вінець життя." (Одр. 2:10) Такі є і мусять бути свідками Єгови і нести свідоцтво про Його ім'я і Царство і тому вони є названі Господом Єговою "Мої свідки." — Іса 43:10-12.

¹⁰ Господь проголошує свій замір дати "великій громаді" нагоду дістати вічне життя на землі. (Одр. 7:9-17) Всі, що становлять "велику громаду" мусять згодитися чинити волю Божу, а тому вживаючи віри в пролиту кров Ісуса Христа як їх Відкупителя, мусять посвятити себе на виконання волі Божої і тоді мусять служити Йому. Вони мусять слухати повелінь Господа "шукати справедливості" і "шукати смирности" (Соф. 2:3), що означає, що вони му-

сять докладати зусиль щоб довідуватися, що являється Божою волею відносно них і тоді чинити то, котре є справедливе із послухування Божій волі.

ЗАДАЧА РОДИЧІВ

¹¹ Закон Бога Єгови оголошений і даний типічному Ізраїлю відноситься з однаковою силою до всіх людей, котрі дістануть життя вічне. До всіх таких, що згодилися чинити волю Божу, Він каже: "Дивись, я сьогодні поставив перед тобою життя й добро, смерть і лихо". (5 Мойс. 30:15) До своїх завітуючих людей Єгова каже: "Закон один і одно право буде для вас і для приходня, що пробував між вами." (4 Мойс. 15:16) "Одно право буде в вас, як для приходня, так і для землянина; я бо Господь Бог ваш".— 3 Мойс. 24:22.

¹² "Чужоземець" серед типічних Ізраїльтян представляє тих, що живуть тепер на землі і є в завіті чинити волю Божу і будучи вірними становитимуть "велику громаду". Тих, що становлять "велику громаду" Ісус назначає як його "інші вівці", і коли вони стануть зібрані до Господа і обдаровані життям, то всі будуть одним стадом овець під Христом великим Пастирем. (Йоана 10:16) Божий виголошений замір є дати життя вічне лише тим, хто вірить в Нього і в Господа Ісуса Христа і буде послухний. Це правило відноситься як до духових Ізраїльтян, так і до тих, що становлять "велику громаду", тобто, до всіх, що будуть жити: "Отець любить Сина, і все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синови, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому".— Йоана 3:35,36.

¹³ Одруження і народження дітей є Божим розпорядженням для роду людського. Всі родичі, що згодилися чинити волю Божу і мають діти є зобов'язані по приказу Всемогучого Бога учить своїх дітей Слова Божого і навчати їх дороги справедливості. До своїх посвячених і завітуючих людей Єгова каже: "Тільки стережись і пильнуй душі своєї, щоб не забути діла сі, що бачили очі твої, і щоб не відлучились вони від серця твого, по всі дні життя твого! Ні! Переказуй про них синам твоїм, і синам синів твоїх". (5 Мойс. 4:9) "І слова сі, що я заповідаю тобі сьогодні, мусять бути в серці твому. І будеш ти наказувати про їх сидячи в домі твоїй і йдучи в дорозі, лягаючи і встаючи". (5 Мойс. 6:6,7) "Пильнуй і сповняй всі слова мої, що тобі заповідаю, щоб по віки було добре тобі й дітям твоїм по тобі, за те, що чинитимеш все, що добре і праве перед очима Господа, Бога твого".— 5 Мойс. 12:28.

¹⁴ Звертаючись до своїх завітуючих людей що чинять Його волю Бог Єгова дає своє особливе повеління: "Прийміть же до вашого серця всі слова, що їх свідкую між вами сьогодні,

щоб ви заповідали їх синам вашим, а вони вбачали і сповняли всі слова закону сього."— 5 Мойс. 32:46.

¹⁵ Це не буде правильно сказати, що ці закони Божі відносяться лише до старовинних Ізраїльтян. Якраз противно є виражено в Слові Божому. Його закон є для всіх, що шукають життя. Діти шукають знання і мусять бути навчені і це є бажанням всіх розумних людей, як дорослих так і дітей, одержати життя вічне. Господом є положена відповідальність на посвячених родичах доглядати, щоб їх діти були навчені Божому закону. Вони не можуть знехтувати цією відповідальністю і сподіватися Божої ласки. Це є також задача родичів домагатися від своїх дітей покірності і старанно спрямовувати їх на шлях справедливості. На цю точку звертається увага цими словами Св. Письма адресованими до посвячених родичів і їх дітей: "Діти, слухайте своїх родителів у Господі, се бо по правді. Поважай батька твого і матір: се перша заповідь з обітчуванням: щоб добре тобі було і був ти довголітній на землі. І ви, батьки, не роздрознюйте дітей своїх, зрощуйте їх в науці і напаминанню Господньому".— Ефес. 6:1-4.

¹⁶ Родичі є відповідальні за приведення дітей на світ і це є їх обов'язок належним чином навчати цих дітей. Звичай людей всіх народів навчати дітей у школах через вчителів є людський спосіб, а не Божий. Батьки не можуть уникнути відповідальності, положеної на них Господом передавати навчання своїх дітей іншим. В справах, що стосуються світових занять, то очевидно, що навчання дітей досвідченими вчителями в школах є властивим, але стосовно Слова Божого то це прямий обов'язок посвячених родичів навчати своїх дітей. То навчання мусить бути дане в спосіб Богом даного наказу. Посвячені родичі мусять виховувати своїх дітей в "науці... Господній"; що означає як Бог повелів. Вони мусять виховувати в "напаминанню Господньому"; що означає поради, совіти і настанови мусять бути дані їм в справедливості, як ті інструкції, що подані в Слові Божому Біблії. Це є святий обов'язок, до котрого ніхто немає права втручатися. Це є обов'язок яким родичі не мають права нехтувати.

¹⁷ Є дано життя дітям, а тому це є дуже важливим для дитини, щоб її було навчено в правильний спосіб, т. б. Божий спосіб. Другим способом дитині неможливо знайти життя вічне. Відносно цього є написано в Слові Божому: "Настав на добру путь малого, — а й старим він не зверне з неї".— Прип. 22:6.

¹⁸ Основа навчання дітей мусить бути положена в Слові Божому, тому що це єдиний спосіб, котрий провадить до життя вічного. По природі ум дитини шукає поучення чи знання. Лише ті, що шукають дороги до життя як це

Господь зазначив в своєму Слові знайдуть її. На це був зроблений натиск Господом Ісусом. Маленькі діти були приведені до Ісуса їх родичами, щоб вони могли навчатися в нього, але релігійно налаштовані, старались перешкодити дітям, щоб їх було приведено до Ісуса: "Побачивши ж Ісус, прогнівився, і рече їм: Дайте дітям приходити до мене, й не бороніть їм; таких бо царство Боже. Істинно глаголю вам: Хто не прийме царства Божого, як мала дитина, не увійде в него. І, обнявши їх, положив руки на них, і благословив їх." (Марка 10:14-16) Через ці слова Господь виразно зазначає, що лише ті люди, що **ШУКАЮТЬ ВИРОЗУМІННЯ В ГОСПОДА**, як малі діти шукали, можуть знайти дорогу життя; що Царство Боже є лише для тих, що шукають вирозуміння правди, що знаходиться в Слові Божому і тоді послухно виконують те, що приказує Господь. Неможливо більш сильніше наголосити відносно обов'язків щодо навчання дітей з ранніх літ ніж то, що Бог призначив в Його Слові.

ЗАПОВІДІ

¹⁹ Відповідальність на родичах починає бути особливо зобов'язуюча після того як вони зробили угоду чинити волю Божу і були взяті в угоду з Богом Єгови. Родичі, що є в угоді чинити волю Божу мусять тоді самі навчатися Його волі чи приказам і доносити до своїх дітей, а опісля мусять сповняти ці повеління і навчати то саме своїх дітей і нагадувати їм щодо послуху. Держава чи народ через свої закони освіти не має зовсім права обмежувати, втручатися чи перешкоджати родичам навчати своїх дітей Слова Божого. Чоловік, що допитувався як він може знайти вічне життя слухаючись Божих приказів задав питання до Ісуса: "Учителю, котра заповідь велика в законі? Ісус же рече йому: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Се перша і велика заповідь. Друга ж подібна їй: Люби ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять". - Мат. 22:36-40.

²⁰ Любити Бога означає, що людина мусить бути цілком і несамолюбно посвячена Всемогучому Богу шукаючи всякого часу пізнати і чинити волю Божу. Це є виразно показано словами Ісуса зверненими до Бога Єгови: "Я радуюся чинити твою волю, О мій Боже; твій закон є написаний в мому серці". (Пс. 40:8; Жид. 10:7) "Ближній", в значінню Св. Письма є дружлюбне сотворіння, що також вірить в Єгову і Христа і котре згодилось чинити волю Божу. Божя заповідь вимагає, 'щоб чоловік любив свого ближнього так, як він любить себе', інакше кажучи поставити свого брата християнина на рівних правах із собою. Єдиний спосіб, яким чоловік може доказати свою любов до Бога, це

через повне і щире послухенство заповідям Божим; як про це є написано: 'Коли любите мене, хороніть заповіді мої.' (Йоана 14:15) Християнин доказує свою любов до Бога через радісне послухенство Божим заповідям. (1 Йоана 5:3) Де заповіді чоловічі є в протиріччі заповідям Божим, то лише є одна річ до чинення, а іменно: **ПОСЛУХ ДО БОГА НАЙПЕРШЕ**.

ОДИН БОГ

²¹ Є один Вічний Бог, Всемогучий, котрого ім'я є Єгова. (Пс. 83:18) Він є "від віків до віків" і від Нього виходить усе, що є добре. (Пс. 90:2; Як. 1:17) Всі шляхи Божі є звершені. (5 Мойс. 32:4) Божі заповіді є звершені і якщо б чоловік міг би у всі часи поводитися точно в гармонії з Божим законом, то він би ніколи не зробив помилки: "Закон Господній звершений, душу оживляє; свідоктво Господнє вірне простоту навчає. Веління Господні праві, серце звеселяють; заповідь Господня пресвітла, очі просвіщає. Страх Господень чистий, вічно пробуває. Присуди Господні правдиві, всі справедливі". - Пс. 19:7-9.

²² Єгова Бог є джерело життя і Датель життя вічного для тих, що послухні Йому. З конечності з цього слідує, якщо чоловік робить деяке сотворіння чи річ богом, котрому він віддав пошану і послух, то про це написано, що він не зможе знайти чи посідати життя вічне. По причині добра і любові Всемогучого Бога ця незмінна заповідь є дана для всіх, хто має надію на життя вічне, а іменно: "Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робитимеш собі ваянного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм; бо я Господь Бог твій, ревнивий Бог, що караю беззаконне отечьке на третьому і четвертому роді тих, що ненавидять мене." - 2 Мойс. 20:3-5.

²³ Люди, що проживали в Палестині в часі, коли Бог вислав свій завітуючий народ Ізраїльтянів, поклонялися богам або демонам; і для того щоб охоронити свій завітуючий народ від поклонення демонам, Бог приказав їм, щоб вони нічого не мали до чинення з іншими богами, щоб вони не були спіймані в сіть через се. Знову Бог зробив натиск на цей закон або заповідь своїм завітуючим людям промовляючи до них: "Не служитимеш богам їх; бо се було б сіткою для тебе." (5 Мойс. 7:16) Його заповідь далі робить натиск на Його інструкції, що Його завітуючий народ мусить нічого не мати до чинення з ідолами або навіть бажати їх. "Тисячі постаті богів їх попалили огнем; не пориватимеш очей на срібло і золото в них і не братимеш собі, щоб не попасти тобі в сітку; бо се гідота перед Господом, Богом твоїм." - 5 Мойс. 7:25.

²⁴ Бог будучи Джерелом життя і єдиною основою життя, котре дароване на підставі послушенства, а саме Його Слово великої любові і доброти, що достарчило охорону Його завітуючому народу через повеління їм стримуватися повністю від поклонення будь-якому сотворінню чи річі. Ізраїльтяни поламали угоду з Богом і тому сталися спіймані в сіті і були знищені. (Пс. 106:36,40; Езек. 21:24-27) Ось так Бог зробив натиск на своє незмінне правило, що добровільне непослушенство до Його заповідів означає смерть для сотворіння.

ХРИСТИЯНИН

²⁵ Християнин є той, що слідує стопами Ісуса Христа і радісно сповняє заповіді Всемогучого Бога. Всі християни мусять слідувати стопами Ісуса Христа. (1 Пет. 2:21) Є велика відмінність між людьми, що не заключили угоди з Господом, а тими, що заключили угоду чинити Його волю. Ті, що вступили в завіт чи угоду бути послухними Богу і котрі прийняті Ним як послідовники Ісуса Христа, є цілком віддільні і відріжені від інших в світі. В кінці своєї земної служби Ісус висказав оці слова звернені до Бога Єгови відносно тих, хто згодився ступати Його слідами, а іменно: "Я дав їм слово Твоє, і світ зненавидів їх, бо вони не з світа, яко ж я не з світа. Не молю, щоб узав їх із світа, а щоб зберіг їх од зла. Не з світа вони, яко ж я не з світа. Освяти їх правдою Твоею; слово Твоє правда". - Йоана 17:14-17.

²⁶ Протягом століть сатана був невидимим правителем або "богом цього [лукавого] світа". (2 Кор. 4:4; Йоана 14:30) Лише ті, що точно сповняють Господні заповіді спасуться від впливу і сили сатани диявола. По цій причині вірні послідовники Ісуса Христа є навчені як "тримати себе неопоганими від світа". (Яків 1:27) Отже виходить, що правила тих народів, що прийняли відносно їх людей на загал не можуть завжди відноситись до того, хто є в угоді чинити волю Божу.

²⁷ Всі вірні і правдиві послідовники Ісуса Христа є і дійсно мусять бути свідками Єгови проголошуючи Його ім'я і Його царство під Ісусом Христом. (Іс. 43:10-12; 2 Мойс. 9:16) Всі такі завітуючі люди мусять проповідувати Євангелію Божого царства в послушенстві до Його приказів. (Іса. 61:1,2; Мат. 24:14) Всі люди, що так посвятилися Богу і Його царству мусять навчати своїх дітей погляда Теократії чи царства. Ісус головню навчав своїх послідователів постійно молитися до Бога: "Нехай прийде царство Твоє; нехай буде воля Твоя на землі як на небі." - Мат. 6:10.

РЕЛІГІЯ І ХРИСТИАНСТВО

²⁸ Дозволяти собі яку-небудь формальність або практикувати те, що противне приказам

Божим є релігією. Релігія є зроджена демонами, котрих сатана є головою. Вона була всі часи вживана, щоб спіймати в сіті і спіймала велику кількість людей і тримає їх сліпими до Божої волі чи заповідів. Релігія уживала впливу до переслідування і насильницького поводження з іншими, а особливо переслідування християн.

²⁹ Християни є ті, що чинять волю Божу як приказано в Його Слові. Вони є названі "християнами" бо Ісус Христос завжди є послухний до Божої волі і Він є Головою і Провідником усіх, хто в точності виконує Божі заповіді. Отже християнам є приказано Господом оминати будь-що і всякі річі, що є противні Божим заповідям.

НАЙВИЩИЙ

³⁰ Слово Бога Єгови, яке виражено в Біблії є Його закон, дане чоловіку для Його вірного провідництва: "Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй". (Пс. 119:105) Закон Божий є найвищий і є єдиною інструкцією, щоб чоловік міг отримати і бути озброєним ходити дорогою справедливості і життя. "Всяке писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб чоловік Божий міг бути точний, забезпечивши цілком всяке добре діло." - 2 Тим. 3:16,17, (П. В).

³¹ Кожен християнин зобов'язаний через свою угоду бути послухним Божому закону, як це зазначено в св. Письмі. Якщо він добровільно порушить умовини своєї угоди, то він підлягає смерті. (Римл. 1:31,32) Всі християни свідомо вірять, що Слово Боже яке записане в Біблії, являється правдою; але якщо вони добровільно переступають їх свідоме вірування то такий чин становить поламання їх угоди. Святе Письмо осуджує чин спонукання християнина переступати його сумління, як "гріх проти Христа". (1 Кор. 8:12) Ці загальні правила, що зазначені в Біблії відносяться до всіх людей, що вірять в Бога і Христа і котрі починають ступати шляхом справедливості, котрий провадить до життя вічного.

³² У формуванні правительства Сполучених Штатів законодавці постановили завадання охороняти свободу совісті людей, а головню відносно поклонення Всемогучому Богу. Та частина Конституції, що названа як перші десять поправок до конституції США, гарантує для всіх громадян право вільно вживати сумління відносно віри чи не віри, поклонення чи не поклонення. Конституції майже всіх штатів передбачують, що всі люди мають вільно вживати їх сумління переконавання і практикувати його без перешкоди, хіба що таке його загрожує благополуччю інших. Як наприклад: Вільям Пен відмовився скидати свій капелюх, коли

входить в присутність інших осіб, бо він сумлінно вірить, що це буде переступненням Божих заповідей; і за то він був покараний. Пен багато чого зробив у створенні конституції в штаті Пенсільванія, а особливо поручався щодо свободи вживання сумлінного поклонення. Найвищий суд того штату обговоривши основи свободи совісті сказав: "Свобода неминуче включає право людини вживати своє сумління і ТО БЕЗ ВТРУЧАННЯ. Це включає право до почитання Найвищої Істоти відповідно як велить його власне сумління; приймати яке-небудь віросповідання – або дотримуватися якого-небудь погляду стосовно питання релігії; і ЧИНИТИ ЧИ УТРИМУВАТИСЯ ВІД БУДЬ-ЯКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАРАДИ СУМЛІННЯ згодившись чи утримуючись котрого не є шкідливо для народного блага". – *Commonwealth v. Leshner*, 17S.&R. 155.

³³ Верховний суд Сполучених Штатів у справі віросповідання, проти Сполучених Штатів, 143 U.S. 457, вважає, що Бог є найвищий, а Америка є християнським народом. Провідні визнані законописателі народів світа званого "Християнством" сказали відносно найвищого закону Всемогучого Бога оце, а іменно:

"Це є зобов'язанням по всій земній кулі у всіх державах і на всі часи. Жодні людські закони не мають ніякої вартості, якщо вони є протині цьому [Божому законі]; і ті з них, які є чинними беруть всю їх силу і авторитет посередньо чи безпосередньо від оригіналу. Відкриті Божественні закони можна знайти лише в св. Письмі. Жоден людський закон не може протирічити йому". – *Blackstone Commentaries*, Chose 3d Ed., pages 5-7.

"Жодна стороння влада не може установитись сама між обмеженою істотою а Безконечною, коли перша прагне віддати належну пошану тому, що є достойне і в спосіб котрий диктує їй її совість і розсудок, як це буде відповідним для нього подати і прийнятим для пошани того об'єкту". – *Cooley's Constitutional Limitations*, 8th Ed., page 968.

ПЕРЕСТУПЛЕННЯ

³⁴ В останні роки нешанобливі люди, що не вважають на найвищий закон Бога, і котрі не вірять в Бога і Христа, провідничили в публічних справах творенні законів. Такі люди прагнучи здаватися стражами благополуччя породили ідею примушування школярів брати участь в певній церемонії формального чи церемоніального салютування прапорів. Ця ідея виглядала бути доброю для інших, котрі не звертають уваги на Боже Слово і скоро шкільні ради зачали видавати правила, що змушували всіх дітей брати участь в такій церемонії. Це діялося аж до тепер і є загальною істерією

всюди на землі, котра запровадила покарання дітей через злобне трактування їх виганяючи їх із шкіл, тому що вони сумлінно відмовляються потурати релігійній церемонії салютування якому-небудь прапорові. Такі діти були навчені їх родичами слухатися Бога, і слухаючись своїх родичів і Бога такі діти є вигнані із школи, а їх родичі є покарані бо не заставляли їх дітей переступити своє сумління і поламати закон Всемогучого Бога. Ця новочасна церемонія віддавання честі людям і салютуванні прапорам вперше стала відомим в теперішніх часах в деспотичному правительстві Німеччини.

³⁵ Якщо би ради народної освіти вірили в Єгови як Всемогучого Бога, а в Ісуса Христа, як Спасителя людей, і що Божий закон є найвищий, то вони б ніколи не старалися змусити будь-яку дитину переступати її сумління через салютування якому-будь прапорові чи поклонення якому-то сотворінні чи річі. Ради народної освіти в Сполучених Штатах останніми роками показали старанність в одному напрямку, а це прищепити патріотизм дітям і цим вони повністю нехтують Божим Словом. Слова містера Джастік Брандейса недавно висказані у Верховному Суді Сполучених Штатів, є тут відповідно наведені, а іменно: "Найбільша загроза для свободи криється в підступному втручанні людей ревних із добрим наміром але без виrozumіння". – *Olmstead v. United States*, 277 U.S. 479.

³⁶ В часі апостолів були релігійністи із такого самого класу як повисше згадані і відносно котрих апостол писав: "Сьвідкую бо їм, що ревність Божу мають, та не по розуму. Не розуміючи бо праведності Божої, і шукаючи свою праведність поставити, праведності Божій не корилися. Кінець бо закону – Христос, на праведність кожному віруючому". – Рим. 10:2-4.

³⁷ Зло не знаходиться в прапорові, тому що прапор Сполучених Штатів є символ свободи і справедливості. Зло не лежить в салютуванні, але як для чесного християнина, то зло лежить в примусовості чи в старанні змусити до того, що є проти їх сумління поламати Божий виразний приказ. Як повисше повідомлено, то Бог виразно зробив натиск в своєму законі, що жодна форма поклонення чи пошановання не повинна бути дана жодному сотворінню чи річі, і старатися змусити чоловіка переступити їх сумління і поламати Божий приказ є цілковитим злом.

³⁸ Після авторитетного тлумачення, то салютування прапору являється релігійною церемонією, котра виявляє пошановання і поклонення в протиріччі Божому закону. Ці тлумачення є подані, як слідує, а іменно: "Прапор подібно хресту є святим... Правила і постанови, що стосуються людини до національних прапорів уживають сильних, виразних слів, як то: 'Слу-

жити прапору', ... "Шанувати прапора", "Посвячення прапору" – *Енциклопедія Американа*, том 11, стор. 316.

СВЯЩЕННИЙ означає "виділений релігійною церемонією".

ВІДДАНІСТЬ означає "форма молитви чи поклоненню." – Вебстер.

ШАНУВАТИ означає "благоговіння, вираження благоговійного почуття, поклонення".

САЛЮТУВАТИ означає "вітати з поцілунком, поклоном і ввічливе скидання головного убору, потисканням чи помахом руки, чи щось подібне... віддаючи честь формально чи офіційно". (*Century Dictionary* стор. 5321) "Вітати знаком привітності, любові чи пошани, таким як поклон і обійми чи взмахом". – Вебстер.

Слову "образ" існість є дана словником Вебстером: "Образ, в новочасному вживанні загальновідомо означає релігійне благоговіння".

Згідно Біблії 'Поклонятися символу чи образу' включає всі види відношення до образу, навіть поцілунок. (Дивись 1 Царів 19:18; Осії 13:2; Йова 31:25–27.)

³⁹ Ось так світові лексикографи признають салютування прапору як *релігійний формалізм*. Згідно Біблії, то там не може бути щонайменшого сумніву, тому що через таке салютування віддавалося образу чи річам пошановання, посвячення, форма молитви чи поклонення і котрі-то річі чи образи чи то, що представляло їх, уважалися *святими*.

⁴⁰ Нехристияни можуть салютувати прапор без пошановання до повисше згаданих постанов. Ті, що являються дійсно добросовісними християнами знаходяться в клясі, що цілком відрізняються від інших із світа. Свідки Єгови являються християнами і є в угоді бути цілком послухними Божому закону. Вони мусять навчати своїх дітей і настановляти їх слухатися Божого закону як Він приказав. Вони є чесними і щиро вірять, що для них займатися формалізмом або церемонією салютування якому-будь прапору є переступленням Божої заповіді, як зазначено в 2 Мойсея 20:3–5 і зроблено натиск в багатьох інших писаннях. Причина, що салютування прапору є переступленням тої заповіді є та, що салют приписує спасення державі, котру сей прапор представляє, таким чином роблячи державу могутю або "богом" тоді, як 'спасення приналежить лише Єгови, Всемогучому Богу' і нікому іншому. (Пс. 3:8) Свідки Єгови чесно і щиро вірять Слову Божому, і що переступлення свого сумління і поламавання Божої заповіді значило б для них певне знищення, як про це є написано: "Мойсей бо до отців промовив: Що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене. Сього слухайте у всьому що глаголатиме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу". – Діян. 3:22,23.

⁴¹ Що повинні чинити діти, яких виганяють із школи і відмовляють їм у праві на освіту через те, що вони були виховані і навчені в напominаннях і порадах Божого закону і є в угоді чинити Божу волю і добросовісно слухають Бога, відмовляючись практикувати салютування якому-будь прапору? Родичі котрі поступають після Божого закону виховувати своїх дітей в навчанні і напominаннях Господніх є покарані, тому що вони не змушують своїх дітей переступати своє сумління і ламати Божий закон, позбавлені їх свободи і права навчати своїх дітей в школах, як того закон вимагає. Що вони повинні чинити? Многі діти і многі родичі в Сполучених Штатах стрінулися з цим важливим питанням.

⁴² Члени міністерства освіти зобов'язані відповісти на подані питання. Нехай члени міністерства освіти поставлять перед собою таке питання: Якщо б я посвятився Богу і увійшов в угоду чинити Його волю і добросовісно вірив, що Слово Боже є найвище і Його Слово забороняє мені салютувати прапору, що мав би я чинити якщо б мене старалися змусити переступити моє сумління і полати Божий закон? Мав би я відмовитись від людськи придуманих постанов і терпіти покарання з рук людських? Чи мав би я порушити свою угоду з Богом і потерпіти вічне покарання через знищення з руки Божої? Це є серйозні питання і наповнені великою важливістю. Кожна людина мусить вибрати або бути послухна Божому приказу або взяти противний напрям.

ЗАБУТИЙ БОГ

⁴³ Більша частина людей, котрі заклали основи Американського правительства вірили в Бога і покладалися на Його Слово; але от цими роками сталось скорі відступлення від віри в Бога і Біблію, а головню серед тих, що мають до чинення з державними чи громадськими справами. Тепер многі із адвокатів і суддів в судах, так само і інші державні службовці цілковито нехтують Божим Словом. Однак є деякі адвокати, котрі сильно тримаються фундаментальних принципів на які покладається народ і котрі вірять в Бога, і вважають, що кожний чоловік повинен бути вільним, щоб уживати свого сумління шанувати і почитати Бога без перешкоди і що то сумління і щира віра кожного повинна бути пошанована і без втручання. Більш ніж сто років тому суди Америки утвердили постанову, що **КОЖДИЙ ВИКЛЮЧНО МАЄ ПРИВІЛЕЙ** рішати в що він має або не має вірити і що суди не мають права перешкоджати їм вірити чи діяти, за винятком коли ця діяльність загрожує благополуччю інших. В 1784 році Томас Джефферсон висів на розгляд законопроект до законодавчого органу штату Вірджинія, котрий він приготував, і

вступ котрого був написаний ним і звучить як і слідує: "Дозволити громадському судді втручатись своїми правами в судові рішення і обмежувати віроісповідання чи поширення їх принципів із припущення щодо їх шкідливого напряду є небезпечно і неправильно, що лише знищує всяку релігійну свободу і це є заявою, що настав час в повній мірі для законної причини державного штату з їх службовими особами втручатися коли їх принципи виливаються у відкриті акти проти миру і добра заведеного порядку.

⁴⁴ Судова справа сім'ї Гобітів, котра взяла місце в Пенсільванії відповідним чином зображає ситуацію, що пов'язана із ігноруванням чи відкиненням Бога. Батьки Гобітів являються щирими християнами в угоді чинити волю Всемогучого Бога. Вони виховують своїх дітей як це приказано св. Письмом в "науці і на поминання Господньому". Діти також посвятилися Богу і увійшли в угоду чинити Його волю. Шкільна рада оголосила правило, котре вимагало повсякденно практикувати салютування прапору і йти на певну церемонію в зв'язку з цим. Діти Гобітів, через їх сумління вірування, що через таке салютування прапору вони будуть ламателями їх угоди і порушниками Божого закону попросили, щоб їх звільнили від цього і щоб вони мовчали в продовж церемонії. Із-за цього вони були вигнаними із школи. Судова справа була почата в окружному суді Сполучених Штатів під головуванням судді Моріса. Той суддя дотримувався того, що правило салютування прапору не може бути нав'язано проти волі дітей Гобітів із-за їх щирої віри в Бога і Його Слово; і в своєму судовому рішенні між іншими річима він сказав: "В ці дні, коли релігійна нетерпимість є знову піднята в інших частих світа, то це є найважливіше, щоб свободи запевнені нам громадянам основним законом були збережені від усякого посягання".

⁴⁵ У цьому судовому рішенні суддя Моріс зіслався на судові рішення судді Гібсона, винесеного в справі Лешера і даліше промовив: "В цих словах знаменитого юриста [судді Гібсона] виразно говорилося, що принцип, котрий лежить в основі конституційного положення штату і котрий є єдиний із фундаментальних основ на котрому був оснований народ, а саме, що люди мають право не лише сповідувати будь-які релігійні переконання, а також чинити чи утримуватися від чинення будь-яких діл із добросовісних мотивів, котрі не спричиняють шкоди безпеці, моралі, власному майну чи особистим правам людей. Навпаки статут [шкільної ради] хотия безперечно ухвалений із патріотичних мотивів, то здається стався в судовій справі средством для переслідування дітей з точки зору свободи совісті. Наш улюблений прапор, символ релігійної свободи очевидно був

вжитий як знаряд релігійного випробування, що служить умовою отримання привілею із загальнодоступної освіти. І це було вчинено без якої-будь вимушеної конечності національної охорони чи благополуччя".

⁴⁶ Після апеляції виїзний апеляційний суд Сполучених Штатів підтвердив судові рішення окружного суду. Судову справу було опісля оскаржено до Верховного суду Сполучених Штатів і там судові рішення нижчих судів були відмінені. Висновок у цій справі не стверджував, що громадян можна примусити салютувати прапору але підтверджувалось, що шкільні ради можуть створювати і запроваджувати в життя правила, котрі змушують дітей брати участь в церемонії салютування прапору. Конкретного рішення уникалось. Це ясно показує, що автор того висновку не вірить і не покладається на Бога і Христа, але відданий "науці і громадській думці". Перший параграф із висновку судового рішення говорить: "Серйозна відповідальність стоїть перед цим судом і заключається в тому, що під час тяжби він мусить улагодити суперечливі вимоги свободи і влади. Але коли свобода є свободою совісті, а влада є владою, яка забезпечує дружні взаємовідносини народу, тоді суддівське сумління є поставлене на найтяжче випробування. В такій суті є теперішня ця суперечка".

⁴⁷ Суд даліше в тому висновку постановив, що відповідальність є положена на шкільні ради чи ради освіти, а не на суди визначати, які правила повинні бути створені і виконувані. Даліше обговорюючи справу висновок повідомляє: "Впливи, котрі сприяють справити спільне враження для загалу є різноманітними. Деякі з них можуть здаватися жорстокими, а інші, без сумніву, безглуздими. Проте, мета, очевидно є законною. А ефективні средства для її досягнення, однак, є так неясні і невизначені наукою, щоб ми могли виносити широко розповсюджену віру, що салютування прапору є поза сферу законодавчої влади".

"Мудрість виховання дітей в патріотичному дусі за допомогою примусів, котрим неодмінно просякнений так сильно процес освіти не є предметом нашого незалежного судження. Навіть коли б ми були переконані в безглуздому вчинку до такої степені, то це не могло би бути доказом його неконституційності. Що стосується нас, то ми могли би сказати, що сильний патріотизм найкраще родиться через надання можливості найбільш нетрадиційним віруванням. Можливо це є найкраще, навіть із точки зору тих інтересів, котрі намагаються просувати завдяки постановам, як ті, що тут розглядаються, надати для найменш популярної секти звільнення від тих правил, що тут розглядаються. Але судові кабінети не є ареною для обговорення питань освітянського курсу. Це не

наша компетентність вибирати між суперечливими твердженнями в нелегкому судовому процесі забезпечення успішної лояльності традиційним ідеалам демократії, поважаючи в той самий час індивідуальні характерні риси серед настільки різних людей за расою і релігійною приналежністю. Якщо так чинити, то це в результаті зробить нас шкільною радою для держави. Ці повноваження не були дані цьому суду, і ми не будемо брати їх на себе”.

“Судовий розгляд, сам будучи обмеженням для народного уряду, є основною частиною нашого конституційного проекту. Але законодавчій владі не менш важливо ніж судам належить піклуватися, щоб високо дорожити свободами. В той час, як всі ефективні засоби політичних змін є незалежними від втручання, освіта, що залишена нерозсудливим законодавством є сама по собі виховання свободи. Відстояти в боротьбі розумне вживання законодавчої влади на **ФОРУМІ НАРОДНОЇ ДУМКИ** і перед **ЗАКОНОДАВЧОЮ АСАМБЛЕЄЮ** скоріше можна ніж перенести такі змагання на судівську арену, що служить для підтримання впевненості в собі вільному народу”.

⁴⁸ Висновок меншості був також ухвалений і доданий до справи, а вчений суддя, що не погоджувався з висновком більшості між іншими речами сказав: “Конституція може вповні викликати вираження лояльності до себе і до правительства, котре її створило, але вона не вимагає такого вираження і жодним чином, не вказує, що примусове вираження лояльності грає аж таку велику роль в нашому укладі уряду, щоб заперечити конституційний захист свободи мови і релігії. І тоді, як таке вираження лояльності, якщо чиниться добровільно, може сприяти національній єдності, це є цілком інша справа сказати, що примусовий чин такої лояльності дітей, що порушує як їх власні, так і їх родичів релігійні переконання, міг би бути розглянений, як той що грає таку дуже важливу роль в нашій національній єдності, щоб доручити шкільним радам відкрито, настійно домагатися цього всупереч конституції, що гарантує право на релігію. Перші десять поправок до конституції США заперечують, як здається мені, будь-яке примирення таких насильницьких дій з гарантією конституції, через законну заяву, що вони є дуже важливі для народного благополуччя, ніж ті перші десять поправок до Конституції США.

“Але навіть якщо цей погляд відкинути і вважати, що є деяка можливість для визначення законодавчим органом штату того чи громадянина потрібно спонукувати давати таке публічне вираження таких почуттів всупереч їх релігії, то я не переконаний, що ми повинні стримуватися від оголошення законодавчого рішення суду ‘так довго, як корективні засоби

демократичного процесу залишаються відкритими і безперешкодними’. Це здається мені не більше, ніж відмова від конституційного захисту свободи меншинств, щоб угодити народному бажанню. ...

“Конституція виражає більше, ніж переконання людей в тому, що демократичні процеси мусять бути збережені за всяку ціну. Це є також вираження віри і наказ, що свободу розума і духа муситься зберегти, котрий правительством мусить виконувати, якщо воно дотримуватиметься справедливості і регулювання, без чого жоден незалежний уряд не може бути. Із цієї причини здавалось би, що закон, котрий ділає, щоб здушити релігійну свободу меншинств, котра є за загальним визнанням в границях захисту перших десятих поправок до конституції США, мусить принаймні підлягати тому самому судівничому розгляду як і законодавству, котрого ми недавно прийняли для обмеження конституційної свободи релігійних і національних меншинств.

“З такого розгляду я не можу сказати, що незручності, котрі можуть супроводжувати декотрі здорово мислячі поправки шкільного порядку, для того, щоб могли враховуватись релігійні переконання цих дітей, представляють такі серйозні проблеми чи стиснення, які переважають свободу від примусового поламлення релігійної віри, котра вважалась гідною конституційного захисту”.

⁴⁹ Висновок більшості в судовій справі Гобітів ігнорує зверхністю Божого закону, відмовляючись вживати свої повноваження, котрі надані конституцією, щоб зупинити посягання на свободу котра є гарантована першими десятима поправками до конституції США, а перекладає тягар на освітянські ради і радить відстоювати у боротьбі це на громадському форумі.

НАСЛІДОК

⁵⁰ Результатом того, що висновок із судового рішення опрокинув конституційну гарантію свободи віросповідання і зігнував Божим законом, було використано як оправдання невідкладних жорстоких дій проти праведних християн. Це було подібно як піднести запалений сірник до поля із сухою травою. В громадах, котрими заволоділа Католицька Гієрархія, котра править людьми, що не керуються ні законом, ні здоровим розсудком і де “Католицька Акція” нестримна, католицькі священики провадили фанатичні і здемонізовані натовпи, щоб нападати, гнобити і жорстоко поводитись із багатьма свідками Єгови лише тому, що ці свідки залишалися вірними і правдивими до Бога в проголошенні і виконанні Його Слова. Ці товпи ображали і жорстоко поводитись з чоловіками, жінками і дітьми; знищували їх майно, прога-

няли з їх місць проживання, підпалювали їх будинки, спалювали їх книги; палили їх гроші, і зв'язували їх групами і насильно змушували їх пити касторову олію, зганяли їх, подібно диким звірям, в стадо і гнали їх по землі; і поповняли много інших злих діл проти праведних християн і продовжують так чинити в ці дні. Державні чиновники, піддавшись під вплив католицьких священників, вдиралися в приватні дома городян, силоміць забирали і перевозили з одного штату в інший, розганяли зібрання, що студіювали Біблію, палили їх меблі і їх літературу. Добросовісні юристи часто звертали-ся до міністра юстиції, щоб примінити закон країни проти таких беззаконних елементів, і вони отримали обіцянки, що це буде вчинено, але більше ніж шість місяців пройшло і в дійсності ніякі дії не зроблені проти беззаконних натовпів. Грубі, деспотичні, тоталітарно-гестаповські методи скоро поширилися по всіх Сполучених Штатах, від коли ухвалений висновок судового рішення. Цей прилюдний висновок, будучи беззаконним, замість припечення патріотизму, спричинив навіть до ще більшого беззаконня, і товпи продовжують нападати на християнських людей без будь-якої на то поважної причини чи оправдання. Шкільні ради в багатьох штатах продовжують виганяти дітей із шкіл і жорстоко поводитись із ними і їх родичами, тому що родичі і діти просять, щоб дозволили їм сумлінно виконувати закони Всемогучого Бога без перешкоди. Свобода мови і свобода почитання скоро зникають в Америці. Цей народ повністю забув Бога. Відповідно є тут для розглянення переконливі слова містера Джостіса Сазерланда колишнього судді Верховного Суду Сполучених Штатів, а іменно: "Чи люди цієї країни – в провидінні Бога, привілейовані, як вони часом хваляться над всіма іншими в достатку їх свобод – бажають зберегти ці так старанно захищені першою поправкою до конституції США свободи релігійному віросповіданню...? Якщо так, то нехай вони протистоять всякому зазіханню. Для найсумнішої епітафії, котру можуть висікти на спогад зниклій свободі є те, що вона була втрачена, бо ті, що її посідали занедбали простягти руку захисту коли ще в дійсності був час".

⁵¹ Якщо міністерство освіти і інші законодавчі органи, а також народ взагалі подальше нехтуватимуть Божим законом і будуть грубо поводитись з невинними дітьми і їх родичами за те, що вони сумлінно звертають увагу на послухенство Божому Слову, то який буде кінець цьому? Чи може народ, що визнав себе "християнами", народ, що заснував свої фундаментальні закони на Божому законі і признає, що Божий закон є найвищий, але котрий то народ потім забуває Бога і нехтує Його законом, сподіватись надалі продовження

існування? Нехай Слово Боже дасть відповідь на те питання: "Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога". – Пс. 9:17.

⁵² Чи Всемогучий Бог простить, чи пропустить мимо уваги тих, хто безпосередньо чи посередньо накладає покарання на дітей і їх родичів за те, що вони вживають свого сумління в послушенстві до Божого закону? Чи Всемогучий Бог помститься за своїх завітуючих людей, котрих Він вибрав служити Йому? Відповідь знаходиться в словах Ісуса, а іменно: "Бог же чи не помстився б за вибраних своїх, що голосять до Него день і ніч, хоч довго терпить про них? Глаголю вам, що помститься за них незбаром. Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде віру на землі?" – Луки 18:7,8.

ЛОЯЛЬНІСТЬ

⁵³ "Лояльність" – означає, бути послухним закону. Кождий, що намагається взяти закон в свої власні руки і спонукує інших виконувати його, чинить беззаконня. Конституційна влада може складати і провадити в життя закони, що є в гармонії із найвищим законом. Чи не повинні всі громадяни бути лояльні до своєї країни, в котрій вони живуть? Так, якщо закони країни є в гармонії і узгоджені з Божим законом, то вони можуть виконувати закони тієї країни. Ісус Христос зазначив правило, котрим всі християни мусять керуватися: "Оддайте кесареви кесареви, а Боже Богові". – Марка 12:17.

⁵⁴ Неодмінно це означає, що найперше, то це послухенство Божому закону чи заповідям, а тоді послухенство до законів держави, котрі не суперечать Божому закону. Ісус підкреслив з натиском найвищість Божого закону, так і всі його послідовники мусять цього дотримуватись.

⁵⁵ Бог велить своїм слугам, що вони не повинні шанувати, поклонятися чи почитати будь-якого образу чи річ. Жодна людська влада не може по праву примушувати до чинення то, котре Божий закон забороняє. Якщо дитина Божа сумлінно вірить, що церемонія салютування прапора являється переступленням Божого закону і по тій причині просить звільнити її робити таку церемонію, то жодна людська влада не може перешкоджати проявити сумління тій людині, котра посвятилася Всемогучому Богу.

⁵⁶ Свідки Єгови будучи посвяченими послідовниками Ісуса Христа доброохотно коряться всім законам держави, що не суперечать Божим законам і заповідям. Це вони роблять не із-за примусу, а тому що так є правильно. Вони можуть показати свою посвяту Всемогучому Богу і в той самий час показати свою повагу до прапора і законів держави; всі Божі завітуючі люди, як родичі так і діти, що згодилися

слухатись Бога чинять і погоджуються добровільно із слідуючим обітом, а іменно:

"Я дав обіт безумовної лояльності і посвяти Єгови, Всемогучому Богу і Його Царству, за котре Ісус повелює всім християнам молитися".

"Я поважаю прапор Сполучених Штатів і визнаю його як символ свободи і справедливості для всіх". "Я даю обіт на лояльність і послух до всіх законів Сполучених Штатів, що не суперечать Божому закону, як зазначено в Біблії".

⁵⁷ Яка ж чесна, щира і законопослушна людина може знайти заперечення в такому обіті? Сей обіт поставить Бога і державу в їх властивім місці в умах всіх людей. Напря́м цього буде в тому, щоб порушити інших мати більшу глибоку повагу до Всемогучого Бога і мати більш краще відношення до держави і зробити їх більш кращими громадянами. В гармонії з цим про це є написано в Святому Письмі: "Щасливий є той народ, якого Бог є Господь [Єгова]" (Пс. 33:12; А.П.В.). Прийняття такого обіту мало би бути цілком в гармонії з напрямком, взятим засновниками Американського континенту. Відмовити християнським дітям вживати права і привілею публічно депільновувати вищезгаданий обіт в школах і змушувати переступати їх сумління через салютування прапору, як це зробили шкільні ради, означає, що таке людське правління в державі бореться проти Бога і тому відкинуло Його. Отже відповідальність мусить лежати на плечах тих, хто відмовляється признати право посвячених християн вживати добросовісну віру і посвяту Єгови і Його Слово. Тих, що противляться Всемогучому Богу, Він називає їх лукавими і долю таких одиниць і народів Він зазначає в цих словах: "Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога". – Пс. 9:17.

⁵⁸ Найвищий суд країни поклав відповідальність за примусове салютування прапору на відділи народної освіти чи шкільні ради очевидно тому, що деякі члени того суду соромляться визнати Єгову, Всемогучого Бога; як Найвище Істиво. Шкільні ради мусять тепер вирішувати, що є більш важливим – чи примушувати дітей переступати їх сумління для того, щоб підкоритися людським правилам, чи говорити їм, щоб слухались Всемогучого Бога. (Діян. 4:19,20). Яке поступовання є більш важливіше для добра людей?

⁵⁹ Деяко подібне питання було поставлене перед Сенатом Сполучених Штатів і той законодавчий орган зазначив, що прапор папської Гієрархії є вищий від прапора Сполучених Штатів. Питання було поставлене перед Сенатом чи прапор папи під час релігійних служб на кораблях держави буде піднятий вище прапора Сполучених Штатів. Сенатор із штату Массачуст аргументував перед Сенатом із за-

йнятої позиції, що прапор папи є прапором Божим. У своєму аргументі перед Сенатом він вжив таких слів: "Я відмовляюся відступити від шанованого часом Американського звичаю установа́ння символу Бога понад будь-які інші символи світа. Я не спущу прапор Бога із-за будь-якого іншого символу". Сенат кількістю поданих голосів за 68 проти 10 остаточно вирішив, що релігійний прапор папи там буде виставлений понад прапор Сполучених Штатів. Це відбулося в лютому 1929 року. (Дивись *реєстрацію конгресу* під № 47, стор. 2851).

⁶⁰ Це цілком суперечливо для держави і її призначених законних властей старатися змушувати малих дітей признавати прапор Сполучених Штатів як вищий чи переважаючий виразні заповіді Всемогучого Бога, а тоді карати цих дітей і їх родичів, тому що вони наполягають слухатись радше Бога ніж людей. Держава через її сенатори, а раніше через її суди визнала релігійне установа́ння вище земних законів, та хоча вони вчинили це з необізнаності, та маючи сильніші докази ми повинні визнати заповіді Всемогучого Бога найвищими і понад закони чоловіка.

АЛЬТЕРНАТИВА

⁶¹ Дві пропозиції стоять перед батьками і дітьми, що знаходяться в завіті користися Всемогучому Богу:

(1) Брати участь у встановленій церемонії салютування прапору, навіть якщо це і буде переступлення вашого сумління щодо посвячення Всемогучому Богу. Покарання за відмову становитиме виключення зі школи дітей і додаткове покарання батьків.

(2) Бути послухним Всемогучому Богу найперше і виконувати розпорядження держави, коли такі розпорядження не суперечать Божим заповідям. Не виконати чи відмовитись чинити так означає одержати покарання з руки Господньої вічною смертю.

⁶² Та людина, що є в завіті з Богом чинити Його волю не вагатиметься котру із цих двох пропозицій вона буде приймати. Вона знає, що найбільш сурове покарання держава може накласти на ню – це смерть, із котрої Бог воскресить своїх вірних слугів, котру спричинили їм люди за їх вірність до Бога. Вона знає, що добровільне порушення Божого повеління означає вічну смерть із котрої немає воскресіння. Вона воліє мати вічне життя. Вона поступає після поради Ісуса Христа: "І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити, а лякайтесь більше того, хто зможе погубити і душу й тіло в пеклі". (Мат. 10:28) Завітуючі люди Бога Єгови без вагань коряться Богу найперше і всякого часу і цілковито довіряють Йому стосовно кінцевого результату.

Буде далі